

Nærheden af Kjøbenhavn. Der er jo her i Kjøbenhavn tilstrækkelige Lokaler i den Henseende, Man har jo da Raad- og Domhuset. Hovedsagen er, at Henrettelsen sker paa et bestemt Sted og er man først kommen til det Resultat, vil det være særdeles let at bestemme, hvilke Embedsmænd der skulle være tilstede som Vidner; det vil da navnlig være Fængselsdirektøren, som bliver Hovedpersonen. Ulige vanskelige er det at ordne, hvorledes den frivillige Tilstedeværelse skal finde Sted. Det, som Lovforslaget i den Henseende har bestemt, tilfredsstiller heller ikke mig. Jeg er ogsaa imod denne Udpegning af 12 Mænd af Kommunen, tilmed da det ikke er sikkert, at disse 12 Mænd møde; maatte ikke en eneste møde, saaledes at det muligt kan ske, at Vidnernes Tal indskrænker sig til de saa bestemte Personer, som Lovforslaget bestemmer. Dette kan i et Land, som ogsaa har Livsstraf for politiske Forseelser, have sin store Fare. Man siger ganske vist, at i vort lille Land sker der vanskelig saadanne politiske Excesser, at man kan vente, at der vil indtræffe ekstraordinære Forhold med Hensyn til Brugen af Guillotinen. Jo, det skal man ikke sige; vi lære jo af Historien, at vi her have to Exempler paa, at Statsmænd ere dømte til Døden for politiske Forseelser af Grunde, som man nu tørker sig over; den ene af dem, Griffenfeldt, blev ganske vist benaadet, men først paa Retterstedet, den anden blev henrettet nær ved Kjøbenhavn. Under slige Forhold er jeg enig i, at Offentlighed bør finde Sted baade under Sagens Procedure, under Domsældelsen og under Henrettelsen, og det forekommer mig derfor at være nødvendigt, at man søger med Hensyn til Afgangten at finde Bestemmelser, som ere aldeles betryggende ogsaa for Offentligheden. Jeg tror ikke, at det vil falde vanskeligt at træffe Bestemmelse om, at Repræsentanter for den offentlige Presse ere tilstede. Jeg antager, at hvis Sagen kommer i Udvalg, vil det ikke være saa overordentlig vanskeligt at finde en Redaktion, en Ordning af Bestemmelserne i den Henseende. Der er, saavidt jeg kan se, efter de saadanne Udtalelser, nogen Udset til, at dette Lovforslag vil kunne føres igjennem; nogen Sikkerhed er der imidlertid ikke for, at dette lille Lovforslag vil undgaa den Skjæbne, som truer alle nyfødte Lovforslag, nemlig den Skjæbne, der i sin Tid ramte Drengbørnene i Bethlehem. Altsaa, dette Lovforslag er ingenlunde asjureret, og skulde det nu hænde, at det ikke bliver ført igjennem i denne Samling, vil jeg tillade mig at henstille til den høitærede Minister, om det ikke vil være rigtigt at udarbejde en Instrux, et Reglement for, hvorledes Henrettelse efter den nugældende Ret,

offentlig Henrettelse, fremtidig bør foregaa, for at der kan blive truffet de fornødne Forberedelser i hvert enkelt Tilfælde, saaledes at ikke Henrettelsen skal faae Udseende af at være overgivet til Tilfældighed eller faae en aldeles improviseret Karakter, saaledes som den sidste Henrettelse paa Volland havde det. Thi naar overhovedet disse offentlige Henrettelser skulle finde Sted, er det efter min Mening nødvendigt at kræve for Statens Værdigheds Skyld, at de foregaa med fornøden Ro, Orden og Præcision, og for at dette kan ske, tror jeg, at det vil være nødvendigt, at man instruerer de paagældende Embedsmænd ved en sælles Instrux. Efter min Mening er der to Ting, som i hvert Fald maa være nødvendige ved en saadan vigtig Akt; det er for det Første, at der er et Stafot, hvor den egentlige Handling foregaa, og dernæst, at dette Stafot er affondret fra Tilskuerne, fra den Hov, som er tilstede ved en saadan Henrettelse, ved en efter Forholdene tilstrækkelig Militærmagt, for at det kan staa klart, for det Første, at ethvert Glimt af Haab hos Forbryderen om at undgaa den straffende Retfærdighed er udelukket, og dernæst, at der dannes sig den Bevidsthed hos det omgivende Publikum, at ethvert Forsøg paa at gribe ind paa en eller anden Maade i et saadant Dieblisk, hvortil saa let Mængden fristes, naar et eller andet Uheld indtræffer, er aldeles frugtesløst; dette opnaas alene ved Tilstedeværelsen af en overvældende Magt, som er istand til diebliskelig med fuldstændig afgjørende Kraft at tilintetgjøre enhver Bestræbelse i saa Henseende. Det er nødvendigt i saa Tilfælde, at Statens, navnlig den eksekutive Magts, Anseelse og Værdighed opretholdes paa en saadan Maade; thi ellers taber den eksekutive Magt let den Prestige, den Urefrygt hos Befolkningen, som den ikke kan undvære. Men man tør vel haabe, at dette Lovforslag skal gaa igjennem, og at altsaa Tilstedeværelsen af en saadan Instrux vil blive uforuden, og ialtfald tør det haabes, at den sidste Henrettelse paa Volland maa være den sidste af den Slags, der foregaa her i Landet.

Justitsministeren (Mellermann): Dengang jeg fremsatte nærværende Lovforslag, var det mig ogsaa klart, at en af Talerne idag, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte, at Stemningen vel nok vilde være temmelig udelst for at gaa over til Brugen af Faldøje, men at det maatte dog ikke var saa afgjort, at Stemningen i lige Grad vilde være udelst for at affasse Offentligheden. Det første Punkt, troede jeg, som sagt, at man let vilde blive